

สวัสดิ์พี่น้องวัดเซนต์หลุยส์ทุกท่าน

วันนี้ พระเยซูเจ้าตรัสสอนเราด้วยอุปมา เป็นเรื่องราวของชายสองคนที่อธิษฐานภาวนาในพระวิหาร (ลก 18:9-14) คนหนึ่งเป็นชาวฟาริสี อีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี สิ่งที่แตกต่างกันในการอธิษฐานของชายสองคนนี้มี 3 ประการ

ประการแรก : ทำที่ของการภาวนา ชาวฟาริสียืนอธิษฐานด้วยท่าทีที่แสดงถึงความภูมิใจว่าตนเป็นผู้ชอบธรรม ในขณะที่คนเก็บภาษียืนอยู่ห่างออกไป ไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้า ได้แต่ขออนอกตัวเอง

ประการที่สอง : ถ้อยคำในการอธิษฐานภาวนา ชาวฟาริสีอธิษฐานด้วยถ้อยคำที่แสดงการโอ้อวดตนเองว่า ตนเป็นผู้ชอบธรรม เปรียบเทียบตนเองว่าดีกว่า และกล่าวดูหมิ่นผู้อื่น ในขณะที่คนเก็บภาษีกล่าวด้วยถ้อยคำสุภาพ สั้น ๆ ที่แสดงถึงความต่ำต้อยของตน ผู้เป็นเพียงคนบาปที่เข้ามาอ่อน

วอนขอความเมตตาจากพระเจ้า **“ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงพระกรุณาต่อข้าพเจ้าคนบาปด้วยเถิด”**

ประการสุดท้าย : ผลของการภาวนา ชาวฟาริสีเข้ามาในพระวิหาร ด้วยท่าทีและถ้อยคำยกย่องตนเอง แต่ถูกหรือกดขี่ผู้อื่น โอ้อวดตนเองว่าดีกว่า เก่งกว่า เหนือกว่า แต่กลับออกไปจากพระวิหารด้วยความว่างเปล่า เหมือนเครื่องบูชาของคาอินที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย แต่คนเก็บภาษีคนนี้เข้ามาในพระวิหารด้วยความถ่อมใจ นิยามตนเองว่าเป็นคนบาป เมื่อออกจากพระวิหาร กลับได้รับความชอบธรรม คุณเครื่องบูชาของอาเบลที่พระเจ้าทรงรับและชื่นชม พี่น้องครับ พระเยซูเจ้าอธิบายบทสรุปจากอุปมาเรื่องนี้เพื่อสอน **“บางคนที่มีใจว่า ตนเป็นผู้ชอบธรรมและดูหมิ่นผู้อื่น”** ว่า **“ผู้ใดที่ยกตนขึ้นจะถูกกดให้ต่ำลง”** แต่ **“ผู้ใดที่ถ่อมตนลงจะได้รับการยกย่องให้สูงขึ้น”**

พี่น้องที่รัก เราฟังพระวาจาของพระเจ้าแล้ว พออยากให้เราทุกคนหันกลับมาพิจารณาตนเอง ด้วยคำถามสำคัญ 3 ข้อ

1. **เรามีลักษณะคล้ายคลึงกับใครใน 2 คนนี้** ชาวฟาริสี หรือ คนเก็บภาษี?
2. **เมื่ออยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เรามีทำอย่างไร** และใช้ถ้อยคำอย่างไรในการสนทนากับพระองค์?
3. **เราเดินเข้ามาในพระวิหารของพระเจ้า** และกลับออกไปอย่างไร?

บทอ่านที่หนึ่งจากหนังสือบุตรสิรา กล่าวถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เที่ยงธรรม **“พระองค์ไม่ทรงเลือกที่รักมักที่ชัง พระองค์ไม่ทรงลำเอียงทำให้ผู้ยากจนต้องได้รับความเสียหาย แต่ทรงฟังคำวอนขอของผู้ถูกข่มเหง พระองค์ไม่ทรงเมินเฉยต่อคำวอนขอของผู้ถูกข่มเหง และไม่ทรงเมินเฉยเมื่อหญิงม่ายระบายความทุกข์แด่พระองค์”**

เป็นถ้อยคำที่บรรเทาใจเราผู้เป็นคนบาปต่ำต้อยอย่างแท้จริง เมื่อเราถ่อมตนลงอธิษฐานวอนขอความเมตตา จงมั่นใจในพระเมตตากรุณาของพระองค์ เมื่อเราระบายความทุกข์แสนสาหัสในใจ จงมั่นใจว่า พระองค์จะไม่มีวันเมินเฉย แม้ว่า พระองค์จะไม่ได้ให้เราในทันทีที่เราวอนขอ จงอย่าท้อใจ พระองค์จะประทานสิ่งที่ดีที่สุดแก่เราเสมอในเวลาที่เหมาะสม ระยะห่างระหว่างเรากับพระองค์ อาจมีเมฆลอยขวางกั้น จงมั่นใจว่า **“ผู้ใดเต็มใจรับใช้พระเจ้าย่อมเป็นที่ยอมรับของพระองค์ คำวอนขอของเขาจะขึ้นไปถึงเมฆ คำอธิษฐานของผู้ต่ำต้อยทะลุเมฆขึ้นไป และจะไม่หยุดจนกว่าเขาจะได้รับความบรรเทา จะไม่หยุดจนกว่าพระเจ้าผู้สูงสุดจะเสด็จมาเยี่ยม และตัดสินประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม”**

ขอพระเจ้าอวยพร

คุณพ่อวิวัฒน์ แก้วแหวน